

אפה ומלחוותיהם של נשותם הצדיקים של הישיבה העלונה והמתהונה לקשט את הפללה. מיד הנה אליו יורד עם פמה חילותות.

של מלאכים וכמה נשות. שבח ואמר: ראש עלייך בכרמל, כליה, כמה מתקן ראש בפקידו שהוא (שהם) פאר על ראש, שעלייהם נאמר פארך חbos עליך, וברצונות תלויות מצד זה מצד זה, מה שחיינו הפליטים שחורות בעורב, הרי הם יקרים בכרמל, געלים תירקם שהם בגפניים בכרמל. ומה שחיינה דלת בגלות - תפלה לעני, וזה תפלה של יד, שבה מתחטר העני בגלות (הפללה), וזה שבתו תפלה לעני כי יעטף, כתעת נאמר בה ודלת ראש עלייך בארגמן. מלך אסורים ברחותים - אלו ארבעה בתים חמוץ, ארבעת בתים הפלין שהם אהיה, וכן ביד אהיה בחשבון אמרת ועשרים האזקרים של הפלין של ראש, ואחת ועשרים אזקרים של הפלין של יד, ועולות לחשבון אהיה אהיה, הוא מלך אסורים ברחותים, אש"ר אהיה, והוא ראי' יהוה קוראים לו, אסורים בכל הארץ. דבר אחר, ראש עלייך בכרמל - הראש שלך, כליה, עולה על כל המגילות, על ששים הפה מלכות ששם שיש סדרי משנה, ועולים לשש מאות, ולששים רבעוא, ושמוןנים פלוגשים שהיו שמוננים ספרי האגדה, ועלמות אין מספר - הם ההיכרות שאין להם חשבון ומספר, שלאותם הגנים של שערות הפללה אין להם חשבון, ואת הפללה עולה על כלם. זהו שבתו רבות בנות עשו חיל ואף עלית על כלנה.

דבר אחר ראש עלייך בכרמל - כמה מתקן השער שלך בשלש

דנשמהון מצדקיה דמתיבתא עלאה ומתקאה, רקשתא לבלה, מיד היא נחית אליה בכמה חיילין דמלאכין וכמה נשותין.

פתח ואמר ראש עלייך בכרמל, כליה כמה מתפקנא ראש בתפלין דאייה (נ"א ראיון) פאר על ראש, דעליהו אתרם (יחוקאל כד י) פארך חbos עלייך, ורצוועין פלין מהאי טרא ומhai סטרא, מה דהוו תלתלים שחורות בעורב, היא אינון ירוקין בכרמל, בעליין ירוקין דאיון בגפניין בכרמל, ומה הדות בגולות דלת, תפלה לעני, ורק תפלה דיד, דבה הוא מתעטפא עני בגולות (ס"א בצלות), הרא הוא דכתיב (זהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף, בען אתרם בה (שיר ז) ודלה ראנש ברגמן, מלך אסורים ברחותים, אלין ארבע רהטי מוחא, ארבע בתים דתפלין דאיון אהיה, וכן ביד אהיה, כחוובן חד ועשרין אזברות דתפלין דיד, וסלייקו לחושבן אהיה אהיה, הוא מלך אסורים ברחותים, אש"ר אהיה, ואיה ראי' יהוה קריין ליה, אסורים בכליה אזברות.

דבר אחר ראש עלייך בכרמל, רישא דילך פלה, על כליה חיילין סלקא, (שם) על ששים מה מלכות דאיון שתין סדרי משנה, וסלקין לשית מאה, ולששים רבעוא, ושמנים פלוגים דהוו תמנין ספרי דאגדה, ועלמות אין מספר הילכות דלית לוז מספר וחושבן, דאיון נימין דשערין דבליה דלית לוז חושבן, ואנט פלה סליקת על כליה, הרא הוא דכתיב (משל לא כת) רבות בנות עשו חיל ואף חיל ואת עלית על כלנה.

דבר אחר ראש עלייך בכרמל, שערא דילך

עשרה מקוניים, מהם שניים עשר המזלות והלבנה - שלשה עשר, והנימים שלם הם פוכבים ומזלות שאין להם חשבון, וודלת אשך, את (הא) שהיתה להבה עניה מחת כל הפוכבים, מהדקת בין הרוגלים, זהו שפטותם וגלו מרגלותיהם ותשכוב, בעת אמת הראש לכלם, וארגמן שהוא אמן יהודונה", את אדני", מלך שהוא יהוה, אסור ברוחמים שלך. ארגדן" - א"זוריאל ר' פאל ג'בריאל מ"ייכאל נ"יריאל,

חילות קדושים שמעו. בשחרתן, שהוא המשם, יבא להאר ללבנה, היא מתקשת בשלה עשר בשערותיה מתקנת בשלה עשר (בשנים עשר) זקנים, (גרנות, תקנות), שהם שניים עשר מזלות, השמש (צלולביה) והוא בחתן יצא מחתמו, והוא ישיש בגבור לרווח דרכיהם בركיע, יצץ אליה ודאי, והוא שפטותם משגיח מחלנות מציז מחותם, להסתפל אליו ברכיע שהוא (הה) ישיש. מה זה בגבור? אין גבורה עושה בזה? אלא שניים עשר משוקפים יש בركיע, וכל החולנות מחריגים בהם שומרי השערם, השמש מתעטר באותיות התפלין שהוא שם יהוה, ומתרבש בגבורה. וזה שפטות יהוה בגבור יצא, והוא ישיש בגבור לרווח ארחה, ובזקע את חולנותם כלם בركיע, ועושה שניים עשר דרכיהם, כמו שעשה משה על הרים, וזה לרווח אחר, ומשום שנouse בראשונה מגבורה, השמש יוצאת אדמה. אחר כך מתרבש בחסר שהוא לבן, ובו שוכך רוזו של השמש, ירך הוא מצד העמוד האמצעי, וכשהתלבש (נ"א מתלבן) בחסד

במה היה מתקנא בתלת עשר מקוניין, דאיןון תרי עשר מזלות וסירה תלת עשר, ונימין דילך איןון ככביא ומזרלי דלית לוון חישבן, וודלת אשך, אנטה (הוא) דהוויה סירה עניה תהות בלהו בכביא, מהדקא בין רגlin, הרא הוא דכתיב (וית ג) ותגל מרגלותיו ותשכוב, בعن הא אנטה רישא לכהו, בארגמן דאייה אמן יהודונה", אנטה אדני", מלך דאייה יהו", אסור ברוחמים דילך, ארגדן" א"זוריאל ר' פאל ג'בריאל מ"ייכאל נ"יריאל, חילין קדיישין שמעו.

בד חמן דאייה שמשא ייתי לאנhero לסירה, איהו אתקשת בשערה דילה, מתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דקנין (צ"ל תקוניין), דאיןון תריסר מזלות, שמשא (צ"ל סירה), (תהלים יט ו) והוא בחתן יואצא מחפתו, ואייה ישיש בגבור לרווח ארחים בركיע, יצץ אליה ודאי, והוא דכתיב (שיר השירים ב לגפה ודי, הרא הוא דכתיב משלג מן החלונות מציז מן התרפים, ט) משגיח מן החלונות מציז מן התרפים, לאסתפלא לגפה בركיע (דף קומה ע"א) דאייה עביד בהאי, אלא תריין עשר משוקפני אית בركיע, וכלו חילין מקטרגין לגבייהו נטוורי תרעין, שמשא מתעטרה באתוון התפלין דאייה שם יהוה, ואתלבש בגבורה, הרא הוא דכתיב (ישעה מב י) יהו"ה בגבור יצא, ורק איהו ישיש בגבור לרווח ארחה, ובזקע חולנות בלהו ברכיע, ועביד תריין עשר ארחים, כמה דעבד משה על ימא, ורק איהו לרווח ארחה, ובגין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לכבר אתלבש בחסד דאייה חור, ובייה אשתקד רוגזיה דשמשא, יורך הוה מפטרא דעמדו אמתעה,

באור לבן, מפניהם יהי'ה מאיר ללבנה. מקצתה השמים מוצאו - זה העמוד האמצעי, הקצתה שללה צדיק, ותקופתו על קצוטם - שני עמידי אמרת, ובhem אין נספר מחתתו - זו השכינה העליונה, שהיא מהמה, שם יצטבע בצבוע יرك, שהוא רחמים. באוטו ומן מסתכלים המשם והלבנה יחד, ואין נספר מחתתו, שהוא החהפה שללה.

ובאותו זמן היא נוטלת משלשה גונים, להחפкар לפניו בשלשת צבעי העין, שהם לבן אדם ירך, ובאותו זמן הוא יאמר אליה, הפסבי עיניך מגדי שהם הרהיבוני, שורפים אותו בשלהבות של האבה שלך, ומהנורה הקדושה, שטי עינים הם שניים לוחות יקרים של התורה, שנאמר בהם לחות אבן כתובים באצבע אלהיהם כתובים משני עבരיהם, ומרקם משניים עשר גונים מהצד זהה, ומשניים עשר גונים מן הצד הנז, שהם ארבעה ועשרים צדדים, ועליהם נאמר מזה ומזה הם כתובים, ז"ה וז"ה פעמים - ארבעה ועשרים ספירים. והם שניים עשר פנים ושנים עשר הכרפים של החיות, וזה שכתבו פניה אריה אל הימין לאربعעתם, והן הילבן של העין, ופנוי שור מהشمאל לאربعעתם, הגון האלים של העין, ופנוי נשר לאربعעתם הם הגון הירק של העין, שנאמר ואربعעה פנים לאחד וגומר, ואربعע כנפים וגומר, הרי ארבעה ועשרים. הכרפים הם כנפי העין, ועליהם נאמר מזה ומזה הם כתובים, וכתיות כתוב בהם וקרה זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהו"ה צבאות'ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, כמו הליהות של התורה שנאמר בהם

וכד אטלבש (נ"א אהלבו) ביחס בנהורא חורא, מניה יהא נהיר לסירה, מקצתה השמים מוצאו, דא עמודא דאמצעיתא, קצתה דיליה צדיק, ותקופתו על קצוטם פרי סמי קשות, ובהוין אין נספר מחתתו, דא שכינטא עליה דאייה מהמה, מן פמן יצטבע בגוון יroke דאייה רחמי, בההוא זמנה מסתכלין שמשה וסירה בחדא, ואין נספר מחתתו, דאייה חופה דיליה. ובזהוא זמנה נטלה היא מתלת גוונין, לאתפארא קדרמיה בתלת גוונין דעינה, דאיינו חור סומק יroke, ובהו אין נספר איזמא לבה, (שרו וו) הסבי עיניך מגדי שהם הרהיבוני, מוקדין לי בשלחה בין דרחימיו דילך, ובוצינא קידישא פרין עינין אנו תריין לוחין יקירין דאוריתא, דאטמר בהוין (שם לא בז) לחת אבן כתובים באצבע אלהים (שם לב טז) כתובים משני עבריהם, ומתרין עשר גוונין עשר גוונין מהאי סטרא, ומתרין עשר גוונין מהאי סטרא, דאיינו ארבעה ועשרין סטרין, וועליהו אטמר (שם) מזה ומזה הם כתובים, ז"ה וז"ה תריין זמנה ארבעה ועשרים ספרים. זאינען תריין עשר אנפין ותרי עשר גרפין דחיון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א) ופנוי אריה אל הימין לאربعעתם גוון חור דעינה, ופנוי שור מהشمאל לאربعעתם גוון סומק דעינה, ופנוי נשר לאربعעתם איינו גוון יroke דעינה, דאטמר (שם) ואربعעה פנים לאחד וגומר, גרפין כנפים וגומר, הה ארבעה ועשרים, גרפין איינו כנפי עינא, וועליהו אטמר מזה ומזה הם כתובים, וחיוון בהוין כתיב (ישעה ו) ורקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהו"ה צבאות'ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, בגוונא דלווחין